

हि यस्मात्तदलामे अस्थामप्राप्तौ पलाशस्य तत-
कृतपुत्तलकस्य दाहक्रिया । पुनरपि सम्भवे
अस्थिलामे पुनरपि अस्थिदाहक्रिया विहिता
तस्मादयदि पुनरस्थीनि प्राप्यन्ते तदा पुनर्दाह-
त्रिराचाशौचैर्कर्तव्यं न पुनः पिच्छादिदानं वक्ष्य-
माणमुक्तेः । विष्णुः ।

“त्रिपक्षे तु गते पर्यन्तरं दद्यादनधिकः ।
त्रिपक्षाभ्यन्तरे राजन्नेव पर्यन्तरं ददेत् ॥
तदूर्ध्वमष्टमीं प्राप्य दर्शं वापि विचक्षणः ॥”
ददेदिति शेषः । अस्थार्थः । अष्टौचाभ्यन्तरे
यदि पर्यन्तरदाहं न कुर्यात्तदा मरणदिना-
वधित्रिपक्षानन्तरं दाहः कार्य इत्यर्थः । इति
हरिदासतर्काचार्याः । यादवभट्टोऽप्येवम् । अव-
हारोऽपि ईदृश एव ।

‘पर्यन्तरं ददेन्नैव विना दर्शं कदाचन ।
अस्थामलामे दर्शं तु ततः पर्यन्तरं ददेदिति ॥
दीपकलिकायां सुमन्तुवचनात् दर्शं पर्यन्तर-
दाहः । दर्शमित्यत्राष्टमीमिति कचित् पाठः ।
अत्राष्टमी कृष्णा पितृकर्मणि कृष्णपक्षस्य
प्राशस्त्योक्तेः ।” इति शुद्धितत्वम् ॥

पर्यभेदिनी, स्त्री, (पर्यानि भिनत्तीति । पर्यं +
भिद् + णिनिः स्त्रियां ङीप् ।) प्रियङ्गुः । इति
राजनिर्घण्टः ॥

पर्यभोजनः, पुं, (पर्यान्वैव भोजनं यस्य । पर्यानि
सङ्गृह्येति वा । भुज् + कर्त्तरि लुगः ।) क्वागलः ।
इति शब्दरत्नावली ॥

पर्यभाचालः, पुं, (पर्यभन्तचालयतीति । पर्यं +
आ + चल + णिच् + अण् । निपातनात् विभक्ते-
र्लोपाभावः । बाहुलकात् सुम् वा ।) कर्मरङ्ग-
वृक्षः । इति शब्दमाला ॥

पर्यन्दगः, पुं, (पर्यंचरो नृगः पशुः ।) नृग-
गणविशेषः । यथा,—

“वनौकोटचमार्च्यरुचमर्कटिकादयः ।
एते पर्यन्दगाः प्रोक्ताः सुश्रुताद्यैर्महर्षिभिः ॥
वनौका वानरो वृक्षमार्च्यारो वृक्षविडालः ।
वृक्षमर्कटिका रुषी इति लोके । एतेषां
मांसगुणाः । [हिताः ।
“स्रुताः पर्यन्दगा वृक्षाश्चतुष्टयाः प्रोविशे
श्वासाशःकासप्रमनाः स्फुटश्चपूरीषकाः ॥”
इति भावप्रकाशः ॥

पर्यलना, स्त्री, (पर्यप्रधाना लता ।) नागवल्ली ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

पर्यवल्ली, स्त्री, (पर्यप्रधाना वल्ली ।) पलाशी
लता । इति राजनिर्घण्टः ॥

पर्यशाला, स्त्री, (पर्यैः पत्रादिभिः रचिता
शाला । मध्यपदलोपिसमासः ।) सुनीनां पत्र-
रचिनगृहम् । तत्पर्यायः । उटजम् २ । इत्य-
मरः । २ । २ । ६ ॥ पर्योत्तजम् ३ । इति शब्द-
रत्नायकौ । पर्यवती शाला । पर्यप्रधाना शाला
वा । इति भरतः । (यथा, रघुः । १ । ६५ ।
“निर्दिष्टं कलपतिना स पर्यशाला-
मश्वास्थ प्रयतपरिग्रहद्वितीयः ।

तच्छिष्याध्ययननिवेदितावसानां

संविष्टः कुशप्रयत्ने निशां निनाय ॥”

मध्यदेशस्यग्रामविशेषः । यथा महाभारते ।
१३ । ६८ । ३ ।

“मध्यदेशे महान् ग्रामो ब्राह्मणानां बभूव ह ।
गङ्गायमुनयोर्मध्ये यासुनस्य गिरिरथः ॥

पर्यशालेति विख्यातो रमणीयो नराधिप ! ॥”)

पर्यसिः, पुं, (पृ पूरणे + “सानसिवर्णसिपर्य-
सीति ।” उणां । ४ । १०७ । इति असिर्नुक्
च ।) पद्मम् । इत्युणादिकोषः ॥ जलगृहम् ।
जलटङ्गी इति भाषा ॥ इति सिद्धान्तकौमुद्या-
सुणादित्तिः ॥ शाकम् । आभरणक्रिया । इति
संक्षिप्तसारोणादित्तिः ॥

पर्याशनः, पुं, (पर्यं अन्नाति भक्षयतीति । अश +
लुगः । पर्यानासशनः ।) मेघः । इति शब्दमाला ॥

पर्यासः, पुं, (पर्येरसति दीप्यति श्रोमते इति
यावत् । अस दीप्तौ + अच् ।) तुलसी । इत्य-
मरः । २ । ४ । ७६ ॥

पर्यिनी, स्त्री, (पर्यानि सन्त्यस्याः । पर्यं + इनिः ।)
माषपर्णी । इति रत्नमाला ॥ (यथा, सुश्रुते
उत्तरतन्त्रे ६२ अध्याये ।

“वर्हिष्ठरजनीकुष्ठ पर्यिनीशारिवाङ्ग्यैः ॥”

अमरविशेषः । यथा, हरिवंशे । २१८ । ४६ ।

“मेनकासहजान्या च पर्यिनी पुञ्जिकास्थला ॥”)

पर्यो, [नृ] पुं, (पर्यानि सन्त्यस्य । पर्यं + इनिः ।)
वृक्षः । इति हेमचन्द्रः । ४ । १८० ॥

पर्योत्तजं, स्त्री, (पर्यनिर्मितं उटजम् ।) ‘पर्य-
शाला । इति शब्दरत्नावली ॥

पर्ये, ड अपानोत्सर्गः । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भां-
आत्म-अक-सेट् ।) ड, पर्येति वृद्धः । इति
दुर्गादासः ॥

पर्ये, पुं, (पृ + बाहुलकात् दः ।) केशसमूहः ।
इत्युणादिकोषः ॥ (पर्ये अपानोत्सर्ग + अच् ।)
अपानोत्सर्गश्च ॥

पर्येनं, स्त्री, (पर्ये + लुगट् ।) अपानोत्सर्गः ।
इति हेमचन्द्रः । ६ । ३६ ॥ पाट् इति भाषा ॥

पर्ये, स्त्री, (पृ पालनादौ + “खयश्चिप्यप्रयवाय-
रूपपर्येत्याः ।” उणां । ३ । २८ । इति निपा-
तनात् सिद्धम् ।) नवदण्डम् । गृहम् । इत्युणादि-
कोषः ॥ खड्गवाद्यप्रकटम् । इति सिद्धान्त-
कौमुद्यासुणादित्तिः ॥

पर्यटः, पुं, (पर्य + अट् ।) वृक्षविशेषः । चेत-
पापडा इति वङ्गभाषा । दहनपापर इति
हिन्दीभाषा । तत्पर्यायः । त्रियष्टिः २ तित्तः ३ ।
इति रत्नमाला ॥ चरकः ४ रेणुः ५ टण्डारिः ६
वरकः ७ अरकः ८ शीतः ९ शीतप्रियः १०
पांशुः ११ कल्पाङ्गः १२ कर्मकण्टकः १३ कृश-
शाखः १४ प्रगल्भः १५ सुतित्तः १६ रक्त-
पुष्पकः १७ पिप्पलारिः १८ कटुपत्रः १९ वक्रः २० ।
अस्य गुणाः । शीतलत्वम् । तित्तत्वम् ।
पित्तश्लेष्मज्वररक्तदाहार्श्वग्लानिमदभ्रमनाशि-
त्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ * ॥

“पर्यटो वरतित्तश्च स्मृतः पर्यटकश्च सः ।
कथितः पर्युपयायस्तथा कवचनामकः ॥
पर्यटो हन्ति पित्तासम्भ्रमद्वयाकफज्वरान् ।
संयाही शीतलस्तिक्तो दाहनुद्वान्तलो लघुः ॥”

इति भावप्रकाशः ॥ * ॥

पर्यकमेदः । पापर इति भाषा ॥ तस्य गुणः ।
लघुत्वम् । रुचत्वम् । इति राजवल्लभः ॥

“धूमसीरचिता हिङ्गुहरिद्रालवर्णैर्युता ।
जीरकखर्जिकाभ्याश्च तन् कृत्वा च वेक्षिताः ॥
दीपनाः पाचना रुक्षा गुरवः किष्किरीरिताः ॥
मौह्राश्च तद्गुणाः प्रोक्ता विशेषाक्षवर्गो हिताः ।
चणकस्य गुणैर्युक्ताः पर्यटाश्चणकोद्भवाः ॥
क्वेहे भृशस्तु ते सर्वे भवेयुर्मध्यमा गुणैः ॥”

इति भावप्रकाशे पूर्वखण्डे द्वितीयभागे ॥

पर्यटद्वमः, ण, (पर्यट एव द्वमः ।) कुम्भीवृक्षः
इति राजनिर्घण्टः ॥

पर्यटी, स्त्री, (पर्यट + ङीप् ।) सौराष्ट्रवृत्तिका ।
इति रत्नमाला ॥ पर्यकमेदः । इत्युणादिकोषः ॥
उत्तरदेशभवसुगन्धिद्रव्यम् । पर्यतीति प्रसि-
द्धम् । पद्मावतीति च । तत्पर्यायः । रङ्गनी २
कृष्णा ३ जतुका ४ जननी ५ जननी ६ जतु-
कृष्णा ७ संसर्गा ८ जतुकृत् ९ चक्रवर्तिनी १० ।

अस्या गुणाः । तुवरत्वम् । तित्तत्वम् । शिशि-
रत्वम् । वर्णकृत्त्वम् । लघुत्वम् । विषव्रणकण्डू-
कफपित्तासङ्कुशनाशित्वम् । इति भावप्रकाशः ॥

पर्यरीकः, पुं, (पिपत्तीति । प + “शृपृट्ठां हे
रुक्चाभ्यासस्य ।” उणां । ४ । १६ । इति इकन्
द्वित्वं अभ्यासस्य रुगागमश्च ।) रुच्यः । इत्यु-
णादिकोषः ॥ वृद्धिः । इति त्रिकाण्डशेषः ।

जलाशयः । इति संक्षिप्तसारोणादित्तिः ॥

पर्यिका, पुं स्त्री, पर्येण गच्छतीति । (पर्यं + टन् ।
खड्गः । इति सिद्धान्तकौमुदी । [सेट् ।)

पर्ये, गतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भां परं-सकं-
पर्यङ्कः, पुं, (परितोऽङ्गते इति । परि + अकि-
लचणे + चच् ।) खड्गा । पालङ्ग इति भाषा ॥

इत्यमरः । २ । ६ । १३८ ॥ तत्पर्यायः । (मञ्चः
मञ्चकः ३ पल्यङ्कः ४ इति हेमचन्द्रः । ३ । ३७७ ॥
पर्यस्तिका ५ परिकारः ६ अवसक्यिका ७)
इति च तत्रैव । ३ । ३४३ ॥ (यथा, महा-
भारते । ३ । २४६ । ८ ।

“अथोपविष्टं राजानं पर्यङ्के ज्वलनप्रभे ।

उपभुतं यथा सोमं राहुणा रात्रिसंचये ।

उपगन्त्यान्ववीत् कर्णो दुर्व्योधनमिदं तदा ॥”

योगपट्टः । यथा, कुमारे । ३ । ४५ ।

पर्यङ्कवन्धस्थिरपूर्वकार्यं
नृन्वायतं सन्नमितोभयांसम् ॥”)

पर्यङ्गपादिका, स्त्री, (पर्यङ्कस्थिव पादोऽस्थ्यस्याः ।
उन् टाप् च ।) कोलशिखी । इति राज-
निर्घण्टः ॥

पर्यङ्कवन्धनं, स्त्री, (पर्यङ्कवत् यद्वन्धनम् ।)
वस्त्रादिना पृष्ठजालुजङ्गावन्धनम् । फाट्वाधा
इति भाषा ॥ यथा,—